

Bárdos Attila élete

Mérföldkövek, fordulópontok

1941. október 8. Budapesten született, amikor háború volt Európában, a Világban. Szülei pedagógusok. Édesapja tanyasi és falusi néptanító, majd múzeumalapító, könyvtáros és irodalmár volt Baján, édesanyja Pilisvörösváron született, mélymagyar és sváb ősöktől.

1941-től 1960-ig Baján volt gyerek és diák. Szabadideje jelentős részét csatangolással, fáramászással, biciklizéssel, kosárlabdázással és favágással töltötte. Rengeteget olvasott otthon és a könyvtárban. 1960-ban a bajai III. Béla gimnáziumban érettségizett.

1960-65: Egyetemi éveit Szegeden: a matematika és a számítástechnika nagyjainak bővületében töltötte. „Szép Szőke Szegedem is ott talált rám”- ahogy Ő nevezte első és igazi szeremét, későbbi egyetlen feleségét. Így ír róla: „Életem legfontosabb találkozása, ami több mint 50 éve történt Szegeden. Megismerkedtem ezzel a gyönyörű asszonnyal, azzal az egykori félénk, özike-szemű, szép szőke lánnyal, aki annyi éve kitart mellettem. Hiszem, hogy lehet örökké szeretni és fiatalnak maradni, megőrizni az érzést, mert az élet értelmét csak ez jelentheti, még ha csak illúzió az egész, akkor is...”

1965 óta Budapesten élt. Bajaiból Budapesti lett. De a bajai halászlékészítés fortélyait jól ismerte. Hagyományként mesterfokon művelte családjá és barátai körében. Remek házigazda és igaz barát volt. Élete során rendszeresen hazlátogatott Bajára.

1967-ben megnősült, felesége és egyben élete nagy szerelme pedagógus, matematika-fizika szakos középiskolai tanárnő lett. Első közös lakásunk egy 16 m²-es társbérleti szoba volt a VII. kerületi Damjanich utcában. Később a budai, jó levegőjű, szép nevű Szabadság-hegyen éltek. Élete talán legnagyobb élménye, ahogy Ő írta: „hogy három csodálatos lányom-lányunk apja lehetek.” (Emese 1968, Yvette 1976 Szilvia1977).

1965: Szegeden alkalmazott matematikusi diplomát szerzett. „Első generációs” számítástechnikusként a SZÁMOK-ban, majd a későbbi SZÁMALK-ban dolgozott kutatóként, oktatóként. Élete során sok országba eljutott Amerikától Kínáig, Németországtól Szíriáig. Kezdetben a munkája vitte oda, későbbi éveiben a világ megismerésének vágya. Felsőoktatási intézményekben oktatott, előadásokat tartott. Több matematikai és programozási tankönyvet, szakkönyvet és számos szócikket írt. Szakmai tanulmányainak száma „megszámlálhatatlan”.

Későbbi éveiben az Oktatási és Kulturális Minisztérium szakértőjeként az informatikai rendszerek ellenőrzésével foglalkozott. Munkájából adódóan számos hazai egyetemen, főiskolán tett látogatást. Kollégái mindig jó kedélyűnek látták, vidám, mosolygós embernek ismerték. „Jó kolléga volt, mindannyian szerettük!”- így vallanak róla.

Az minisztériumi évek után az Educatio Társadalmi Szolgáltató Nonprofit Kft.-nél dolgozott élete végéig. Belső ellenőrként az igazgató közvetlen irányítása alá tartozó megbecsült, szeretett kolléga volt. „Amolyan igazi, régi vágású Úriember”.

Aktív pályája vége felé, 60 éves korában kezdett verseket írni. A bajai Sugó Kör, valamint a Józsefvárosi Irodalmi Kör tagja, a „Nekünk Nyolc” című negyedéves, VIII. kerületi irodalmi lap szerkesztője volt. Megszállottam szeretett olvasni és tanulni. „Az embernek meg kell értenie a dolgokat, főleg önmagát, különben belehal. Mi, miért van úgy, ahogy van? Hol rejtőzik a kezdet és milyen a vég? Ebben segít az olvasás is...”- ahogy ő írja.

Az Őt mérhetetlenül tisztelő és szerető három lánya 8 unokával ajándékozta meg, akikre nem sajnált időt és figyelmet fordítani. Mindig játékosan közeledett hozzájuk, mosolyogva tanígtatta őket, figyelte cseperedésüket, botladozásukat. Sajnos az írásra kevés ideje jutott, de akkor intenzíven. 3 verseskötetén kívül számos irodalmi kiadványban, folyóiratban, az 1000 magyar haiku című könyvben jelentek meg versei. Budapesti és vidéki szerzői esteken, kötetbemutatókon, valamint a Tokaji írótáborokban szerzett tapasztalatai meghatározóak voltak élete alkonyán. A magyar haikuköltészet meghatározó alakjaként igaz barátságok alakultak ki költő és író társaival. „Attilát megismerkedésünktől fogva közel éreztem magamhoz, nagyon szerettem egyenes és tiszta jellemét, ami verseiből is átsugárzik.”- emlékezik rá egyik költőtársa.